

ZIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Co všechno
mohou
znamenat
Vánoce

Rozhovor
u jesliček

Když se
přiblížila
chvíle

Musíš se
leknout

Mami, zamluvila
už babičku?

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Jiří Střebešovský, Pavla
Oujezdská, Martin Hönig,
o. Petr Václavek, Lucie
Grůzová, Dáša Kuchařová,
Kája Krejčí

příspevky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
- 2 Program bohoslužeb
Rozhovor u jesliček
Když se přiblížila chvíle
Sen
- 3 Mami, zamluvilas už babičku?
Musíš se leknout
Přečtěte si
- 4 Co všechno mohou znamenat
Vánoce

Slovo redaktorů

Milí farníci, podařilo se nám spolu s vámi dát dohromady vánoční číslo časopisu. Máme velkou radost! A přejeme také vám mnoho radosti!

Lucie a Dominik Grůzovi

Duchovní slovo

Drazí farníci,

„Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: v městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel!“ Tato zpráva dnes zaznívá stejně nám, jako před dvěma tisíci let zazněla pastýřům. Jejich reakcí bylo: „Pojďme tedy do Betléma...“

Jistě něco přinesli s sebou, jak bylo tehdy zvykem, když se narodil někdo významný. Snad vzali ovečku, vlnu, mléko či tvaroh. Mohlo to opravdu vypadat podobně jako na našich lidových betlémech.

Chceme i my přinést Ježíši dárek? Jestliže ano, mám pro vás návrh: představme si, že jsme jako ti pastýři. Vyrážíme do Betléma k malému Králi a jako dárek mu bereme, co kdo máme k dispozici: „Tohleto nádobí umývám pro tebe, Pane, protože tě poznávám ve své rodině; tohoto člověka navštívím, vyslechnu, potěším, protože jsi to ty..., toto vánoční přání či SMS napíšu tobě, Pane, můj příteli, příbuzný; svoji únavu, mlsnost, lenost, nervozitu překonám, odložím... pro tebe, narozený Pane Ježíši!“

Každou maličkost, kterou prožíváme, můžeme okořenit láskou a nabídnout jako dar vtělené Lásce, které se o Vánocích klaníme s pastýři i králi. Jejich dary tehdy asi opravdu Svaté rodině pomohly. Možná jen díky nim byli Josef a Maria schopni malému dítěti zajistit tu nejnutnější péči v Betlémě a na cestě do Egypta. Není přehnané říct, že jejich dobrodinci takto získali podíl na budoucím Ježíšově díle.

Podobně i vše, co mu s láskou nabídnete vy, drazí bratři a sestry, Ježíš opravdu rád přijme ke spáse světa. Všechno, co děláme, říkáme, trpíme, takto získává smysl. Ale vidíte? Náš život má smysl jen díky tomu, že „dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán!“

Přeji vám hlubokou a nakažlivou radost z jeho narození!
jáhen Martin

P. S.: Když k němu přijdeme, odevzdejme mu také všechna svá trápení, bídu a hřích. Protože toto dítě je také milující Bůh! Svěřme se mu s naprostou důvěrou! V jeho blízkosti ať vás naplní i jeho láska a radostná jistota, že „všechno napomáhá k dobrému těm, kteří milují Boha“ (Řím 8,28).

O. Petr

Program bohoslužeb

Úterý 24.12. - Štědrý den

15.00 mše svatá

24.00 vigilie slavnosti Narození Páně

Středa 25.12. - Slavnost Narození Páně

8.00 mše sv. s lidovým zpěvem

9.45 mše sv. s duchovní hudbou

Čtvrtek 26.12. - svátek sv. Štěpána

8.00 mše sv. s lidovým zpěvem

9.45 mše sv. s lidovým zpěvem

Úterý 31.12. - sv. Silvestra

23.00 mše sv. na ukončení občanského roku

Středa 1.1. - Slavnost Matky Boží P. Marie

8.00 mše sv. s lidovým zpěvem

9.45 mše sv. s duchovní hudbou

Rozhovor u jesliček

Několik dní před Vánocemi navštívil Florián svého dědečka, který v zimě vyřezával figurky do betléma. Chvilí dědečka pozoroval, jak vyřezává jednoho malého pasáčka. Na stole už stálo několik hotových figurek. Když si unavený chlapec opřel loket o roh stolu, najednou zpozoroval, jak postavičky ožívají. Nejen, že s nimi mohl hovořit, ale dokonce byl mezi nimi. Pastýři, králové, Maria a Josef už nebyli maličci, a ani on už vůči nim nebyl velký, ale chodil mezi pastýři jako jeden z nich. Tak spolu přišli k betlémské jeskyni. Florián se podíval na Ježíška a Ježíšek se podíval na něj. Najednou zalily chlapcovy oči slzy. „Proč pláčeš?“ zeptal se Ježíšek. „Protože jsem ti nic nepřinesl!“ – „A já bych od tebe tak rád něco měl!“ odpověděl Ježíšek. Tu se malý od radosti začervenal: „Chci ti darovat vše, co mám,“ zajásal. „Přeji si od tebe tři věci,“ řekl Ježíšek. Chlapec mu hned skočil do řeči: „Můj nový kabát, mou elektrickou železnici a tu knížku, ve které je tolik pěkných obrázků!“ „Ne“, říká Ježíšek, „nic z toho nepotřebuji. Proto jsem na svět nepřišel! Chci od tebe něco úplně jiného!“ „Něco jiného?“ zeptal se malý úplně překvapený. „Daruj mi svou poslední slohovou úlohu,“ řekl Ježíšek potichu, aby ho nikdo jiný neslyšel. Florián se lekl, přišel úplně blízko k jesličkám a říká: „Ježíši, ale učitel mi tam přece napsal «nedostatečná»!“ – „Právě proto ji chci mít. Vždy mi přinášej všechno, kde je napsáno «nedostatečný»! Slíbíš mi to?“ – „Ano, když si to přeješ, budu to tak dělat,“ odpověděl Florián potichu.

„Přeji si od tebe ještě i druhý dárek,“ odpovědělo Boží dítě. Chlapec se na něj bezmocně podíval. „Tvůj hrneček na mléko.“ – „Ale vždyť ten jsem dnes rozbil!“ Vždy mi přines všechno, co rozbiješ a pokazíš, protože já to chci scelit a opravit.“

Když se přiblížila chvíle

Když se přiblížila chvíle
a on se měl narodit,
podoběn jsa ženichovi
opustí náhle svůj byt

a nevěstu k sobě tiskne
Svíraje ji v náručí.
Zatím matka něhyplná
ukládá ho do jeslí

mezi oslíka a vola
kteří byli ve stáji.
Andělé to svými chóry,
lid pak zpěvem oslaví.

A zatímco slaví sňatek,
jímž se v jedno spojují,
Bůh jen nařiká a pláče,
spočívaje na jeslích.

Takové nevěsta nese
k svému sňatku klenoty
před matkou, v níž tato změna
prudký úžas vynutí,

neb v člověku božská radost
v Bohu lidský nářek zní
a to pro oba je jisté
zjev velice nevšední.

sv. Jan od Kříže

Sen

Jednou se vznesu, to vím.

O tom častokrát já sním.

Do výšin nezměrných pro lidská křídla,
až tam, kde nebeská jsou sídla.

Otevře se pokladnice Boží,

z drobných měďáků dní mých zlato
hoří.

J. S.

Florián poslouchal i třetí prosbu malého Ježíška: „Daruj mi i odpověď, kterou jsi dal své mámě, když se tě zeptala, jak se hrnek rozbil!“ Tu si chlapeček opřel své čelo o jesličky a začal vzlykat. „Já, já, já... převrátil se mi. Ale pravda je, že jsem ho hodil na zem úmyslně, protože jsem se zlobil.“ „Já vím, vždy mi dávej tvé lži, tvou trucovitost a tvá selhání a vždy mi přines vše zlé, co jsi udělal. Vždy, když ke mně přijdeš, vždy ti znovu odpustím. Miluji tě i s tvými slabostmi. Chci si tě přitisknout ke svému srdci a ukazovat ti cestu. Chceš to?“ Malý Florián jen poslouchal, díval se a divil se. Neumíte si představit radost, jaká zavládla v životě chlapce od tohoto setkání. Byl už mužem, když mnozí obdivovali jeho pokoj a veselost, se kterými tak mistrovsky zvládal i ty nejtěžší situace.

ze slovenštiny přeložil o. Petr

Mami, zamluvilas už babičku?

Tuto větu jsem slyšela snad každý den od našich dětí začátkem prosince až do Štědrého dne. Naposledy však před více než deseti lety... Je to zvláštní věta, ale neznamenal nic jiného, než že si holky velmi přály, aby byla babička s dědečkem na Štědrý večer zase u nás. V naší velké rodině totiž "hrozilo", že babička s dědečkem oslaví Vánoce u některé z tet a její rodiny. Abychom byli u štedrovečerní večeře jen my čtyři, jim připadalo velmi málo a smutné. Dnes jsou dcery už dospělé a babičku s dědečkem si vzal Pán k sobě. Zbyly jen vzpomínky a nostalgie. Jak ráda bych ten čas někdy vrátila... Ale všechno je tak, jak má být. Nyní je mým přáním, aby nikdo nikdy nebyl na Vánoce sám, aby si každého někdo "zamluvil". Požehnané Vánoce.

Dagmar Kuchařová

Musíš se leknout

V úterý 17. 12. jsme si ve Zpěváčku užili předvánoční atmosféru. Přinesla jsem dřevěný betlém a pytel s převleky a Anička dětskou bibli.

Nejprve jsme si příběh narození Páně přečetli a hráli s figurkami, pak jsme se pustili do hraní rolí. Většina dětí si zvolila, že budou hrát anděly. Sára byla Marie, Anička pastýř a já Josef. Marie a Josef putovali, až celí unavení našli místo pod stolem, kde se narodilo dítě (plyšový delfín). Pak přichází na scénu pastýř a andělé. „Je tady moc světla,“ uvádí David scénu. „No, co mi přicházíte říct?“ ptá se zvědavý pastýř. „Ty se musíš leknout, když vidíš anděly!“ oponoval David a ostatní andělé ho podpořili. Pastýř se poslušně lekl. Andělé mu pověděli, co se děje a spontánně zpívali: „Sláva Bohu na nebi!“. Pak jsme se radovali všichni.

Kéž by v nás obraz Betléma vzbudil údiv a bázeň, abychom mohli dojatě zpívat „Sláva“!

LG

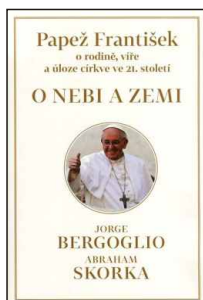
PŘEČTĚTE SI:

Kniha pro děti: Hana Pinknerová - VÁNOČNÍ PŘÁNÍ

Holčička Karolínka miluje sníh a sáňkování. Vánoce jsou přede dveřmi, ale pořád nesněží. Může souviset loňská lež s letošním sněhem? Dá se s tím něco dělat? Kromě Vánoc se ještě blíží první vystoupení v hudební škole a je zapotřebí vyrobit vánoční dárky rodičům.

Vydalo KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

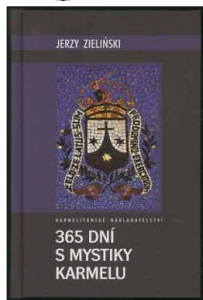

Kniha pro dospělé: Papež František, Abraham Skorka - O NEBI A ZEMI

Papež František se ještě jako Kardinál Jorge Mario Bergoglio pravidelně scházel se svým přítelem rabínem Abrahamem Skorkou, aby spolu debatovali o otázkách víry, o Bohu i ďáblu, vině a odpuštění, politice, globalizaci, vědě a konfliktech současného světa. Nakonec se rozhodli, že svoje rozpravy zpracují do podoby knihy. Dialog obou přátel a zároveň představitelů svých náboženských obcí vyniká hloubkou a přesností, ale současně odpovídá srozumitelnou a svěží formou na otázky, které si každý den kladou věřící i lidé, kteří se k žádnému náboženství nehlásí. V této čtivé, aktuální, myšlenkami nabitě knize nalezneme:

Názory hlavy katolické církve na svět kolem nás. Širokou škálu témat, někdy i kontroverzních. Jiskřící dialog dvou velkých osobností současnosti.

Vydalo nakladatelství PASEKA

Úryvek z knihy 365 dní s mystiky Karmelu:

Aby napomenutí bylo plodné, musí nás něco stát a v srdci nesmí být ani stín emocí.
sv. Terezie od Dítěte Ježíše

Tváří v tvář těžkým a nepochopitelným událostem nutně potřebujeme zaujmout správný postoj srdce. Na prvním místě je tu pokora. Je zapotřebí silně sešlápnout brzdu emocí, které reagují okamžitou dotčeností, a my Bohu vmeteme do tváře: "Ty mě nechápeš!", "Ty mě neslyšíš!", "Ty si se mnou zahráváš!" O takové myšlenky nikdy není nouze. Ostatně - zlý duch je umí chytře rozdmýchávat. Dále je zapotřebí času. Boží moudrost nezachytíme na přání, hned když my si to usmyslíme. Projevuje se totiž v důsledcích toho, co se stalo. Potvrzuje se tu Ježíšovo pravidlo: „Poznáte je po jejich ovoci“ (Mt 7,20). Teprve po uplynutí nějakého času a poté, co jsme s určitou zkušeností nějakou dobu přebývali pod jednou střechou, je nám umožněno postupně objevovat Boží záměr, který se v ní ukrývá. Tak to přesně uslyšel od Pána Ježíše apoštol Petr: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět, pochopíš to však později.“ (Jan 13,7).

Vydalo nakladatelství KRYSTAL OP, s. r. o.

Co všechno mohou znamenat VÁNOCE?

(z adventních a vánočních liturgických textů)

V jako VÍRA

Anděl řekl Marii: Neboj se, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Emmanuel, to je Bůh s námi. Maria řekla: Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova. (Lk 1,28.38)

Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána. (Lk 1,41-42)

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn. (Jan 1,14)

Maria, věrná Boží služebnice. Její příklad je pro nás nadějí, že když budeme věrně spolupracovat s Boží milostí, budeme moci i my přinášet Krista světu, jako to udělala ona. Maria, žena víry. Její příklad je pro nás nadějí, že když budeme s vírou odpovídat na Boží milost, splní se i na nás všechna Pánova zaslíbení. A že toho, kterého teď vidíme jen očima víry, uvidíme jednou takového, jaký je: ve světle slávy, jakou má od Otce jednorozený Syn.

Víra, že přes všechny temnoty a bolesti je to Bůh, kdo drží náš život pevně v ruku a může ho použít ke své slávě a spáse světa, když mu to dovolíme. Víra: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

A jako ADORACE

Pojďme, padněme, klaňme se, poklekněme před svým Tvůrcem Hospodinem. (Ž 94)

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky. Neboť tvé Slovo se stalo člověkem a skrze ně nám nově zazářilo tvé světlo a jako nikdy předtím zjevila se tvá sláva. Když vidíme tvého narozeného Syna, vidíme tebe, Bože neviditelný, a jsme uchvázeni láskou k tobě. (Preface O narození Páně)

Trojediný Bůh, Tvůrce vesmíru, Všemohoucí, Vševědoucí, Spravedlivý, Pán. Stal se nám podobný ve všem, kromě hříchu. Ale ne proto, aby on, Bůh, pochopil, jaké to je být člověkem. Spočil své božství s naším lidstvím proto, abychom my, lidé, konečně pochopili, jak moc nám chce být blízko, protože nás miluje. Hluboká úcta před tajemstvím Boha, který se z lásky k lidem stal člověkem. Klanění. Adorace: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

N jako NÁSLEDOVÁNÍ

Josefovi se zjevil ve snu anděl Páně a řekl mu: Neboj se vzít k sobě svou manželku Marii. A Josef udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě. (Mt 1,3.24)

Anděl řekl pastýřům: Nebojte se, zvěstuji vám velikou radost. V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel. Pospíchali tam a našli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když to uviděli, vypravovali všem, co jim bylo o tom dítěti pověděno. (Lk 2,10-11.16-17)

Ježíš se obrátil a viděl je, že jdou za ním. Zeptal se jich: Co byste chtěli? Odpověděli mu: Mistře, kde bydlíš? Řekl jim: Pojdte a uvidíte! Šli tedy, viděli, kde bydlí a ten den zůstali u něho. (*Jan 1, 37-39*)

Následování = uslyšet toho, kdo mne oslovuje, a snažit se mu porozumět.

Následování = jít za tím, kdo mne zve, komu věřím a koho chci více poznávat a více si zamilovat.

Následování = zůstat s tím, koho miluji, a plnit jeho vůli.

Naslouchat Božímu hlasu ve svém srdci, v okolnostech života, slyšet ho ve svědomí, v povinnostech stavu a povolání. A poslušně, věrně a s touhou ho následovat. Následování: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

O jako ODPUŠTĚNÍ

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil a vykoupil svůj lid. Vzbudil nám mocného Spasitele z rodu Davida, svého služebníka. (*Lk 1, 67-68*)

Projevila se dobrota Boha, našeho Spasitele a jeho láska k lidem. Ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho Spasitele Ježíše Krista, abychom dostali jako dědictví vytoužený věčný život. (*Tit 3, 4-7*)

Proč poslal Bůh svého Syna v lidském těle na svět? Aby nám skrze něho odpustil hříchy a smířil nás se sebou. Kdo na sobě pocítil bezmoc vymanit se sám z hříchů, slabosti, nedokonalostí, ten se vděčně přimkne k tomu, kdo má moc ho zachránit. Do jaké míry uznáme svou hříšnost a slabost, svou neschopnost sami si z této bídy pomoci, do té míry budeme mít radost z Kristova narození. Narodil se nám Spasitel! A spása je v odpuštění hříchů... Smířil nás se svým Otcem a pořád nás zahrnuje bohatstvím své milosti. On, Ježíš, to chudé dítě z Betléma. Odpuštění hříchů: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

C jako CÍRKEV

Vstaň, rozsviť se, Jeruzaléme. Hospodinova velebnost září nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. (*Iz 60, 1-4*)

Bratři, v dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvětlení Ducha: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia. (*Ef 3, 5-6*)

Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné. (*Sk 10, 34*)

Církev, tajemné tělo Kristovo, to nemají být jen ti bratři a sestry, které máme okolo sebe. Ježíš se narodil pro každého a zemřel za každého člověka na této zemi, aby všechny dovedl do slávy věčného života. Nikdo není vyloučen, všichni jsou pozváni, aby poznali Spasitele, Zachránce. Ježíš přišel na tento svět, abychom se v Duchu svatém všichni stali Církví – jeho tajemným tělem. Církev: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

E jako EUCHARISTIE

Hle, Panna počne a porodí Syna a dají mu jméno Emmanuel, to je Bůh s námi. (*Mt 1, 23*)

Neboj se, ať nejsou tvé ruce malátné! Hospodin, tvůj Bůh je uprostřed tebe, hrdina, vítěz, obnovil k tobě svou lásku. Uprostřed tebe je Hospodin králem, zla se už neboj! (*Sof 3, 14-18a*)

Ježíš, který se před dvěma tisíci lety narodil jako člověk, jako člověk žil a jako člověk umřel, v určitém čase a na určitém místě, tento člověk Ježíš je zároveň pravý Bůh. Bůh, který chce být věčně přítomen člověku. Kdekoli a kdykoli. I tady a teď, uprostřed nás, je Ježíš, pravý Bůh a pravý člověk, přítomný se svým narozením, životem, smrtí i slavným zmrtvýchvstáním a se svým tajemným Božím životem. Eucharistie je vynalézavý způsob Boha-Lásky, jak být stále s námi, jak se s námi obejmout, jak nás naplnit, nasytit a učinit účastnými svého života. Eucharistie: i toto pro nás mohou znamenat Vánoce.

Víra. Adorace. Následování. Odpuštění. Církev. Eucharistie.

Co ti prospívá, jestliže Kristus kdysi přišel na svět, když nepřišel i do tvé duše? Prosme a modleme se, aby se Jeho příchod k nám uskutečňoval denně a abychom mohli říci: Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. (*Origenes*)